

Bude Evropský rámec kvalifikací v ČR?

Národní ústav odborného vzdělávání je institucí, která má zákonnou povinnost (zákon o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání) rozvíjet Národní soustavu kvalifikací. Činí tak jako partner MŠMT při řešení systémového projektu Rozvoj Národní soustavy kvalifikací podporující propojení počátečního a dalšího vzdělávání v letech 2005–2008 a činí tak i ve své hlavní činnosti. NÚOV je zároveň institucí, která byla MŠMT pověřena zřídit a provozovat Národní centrum Europass v ČR. Toto centrum oficiálně zahájilo činnost v březnu 2005. A konečně: NÚOV se celou svou kmenovou činností zaměřuje na střední odborné vzdělávání s mocnými přesahy k celoživotnímu učení; v tomto vzdělávacím prostoru se rodí a kultivují kvalifikace, které se uplatňují na pracovním trhu v ČR, ale stále významněji i v zahraničí.

Přínejmenším tyto skutečnosti jsou pádným důvodem, proč se NÚOV od počátku zajímá o Evropský rámec kvalifikací a o vše, co se na tomto poli odehrává. Následující příspěvek si klade za cíl seznámit čtenáře s touto evropskou iniciativou, s její současnou podobou a s okolnostmi a možnostmi jejího přijetí u nás.

Aktuální stav

Evropský rámec kvalifikací (zkr. EQF z angl. European Qualifications Framework, příp. ERK) má už svou historii, ale my se dnes zaměříme především na žhavou současnost a částečně i na předpokládanou budoucnost.

V prosinci 2007 bylo zveřejněno doporučení Evropského parlamentu a Rady o zavedení evropského rámce kvalifikací pro celoživotní vzdělávání. Uvádí se v něm:

„Cílem tohoto doporučení je vytvořit společný referenční rámec, který by měl sloužit jako pomůcka ke srovnávání různých systémů kvalifikací a jejich úrovní, a to pro všeobecné a vysokoškolské vzdělávání i pro odborné vzdělávání a přípravu. Tím se zlepší transparentnost, srovnatelnost a přenosnost kvalifikací získaných podle zvyklostí v různých členských státech. Každé úrovně kvalifikace by mělo být v zásadě možno dosáhnout různými způsoby vzdělávání a různými profesními postupy. Evropský rámec kvalifikací by měl rovněž mezinárodním odvětvovým organizacím umožnit, aby své systémy kvalifikací uvedly do vztahu se společným evropským referenčním rámcem, a tak ukázaly, jaký mají mezinárodní odvětvové kvalifikace vztah k národním systémům kvalifikací. Toto doporučení tedy napomáhá k dosažení širšího cíle, kterým je podpora celoživotního vzdělávání a zvyšování zaměstnatelnosti, mobility a sociální integrace pracovníků a studentů. Uplatňování tohoto doporučení napomohou průhledné zásady zajištění kvality a výměna informací díky budování vzájemné důvěry.“

A dále: „Toto doporučení by mělo přispět k modernizaci systémů vzdělávání a odborné přípravy, k propojení vzdělávání, odborné přípravy a zaměstnání a k budování

mostů mezi formálním, neformálním a informálním vzděláváním, což povede rovněž k validaci výsledků vzdělávání nabytých praxí.“

Základ rámce tvoří osm kvalifikačních úrovní popsanych prostřednictvím výsledků učení (v kategoriích znalosti, dovednosti, kompetence). „Výsledky učení“ jsou chápány jako vyjádření toho, co dotyčná osoba zná, čemu rozumí a co je schopna vykonávat po ukončení vzdělávacího procesu.

„Znalostmi“ se rozumí výsledek osvojování informací prostřednictvím učení. Znalosti jsou souborem faktů, zásad, teorií a praktických postupů, které souvisí s oborem studia nebo práce.

„Dovednostmi“ se rozumí schopnost uplatnit znalosti a použít know-how při plnění úkolů a řešení problémů.

„Kompetencemi“ se rozumí prokazatelná schopnost používat znalosti, dovednosti a osobní, sociální nebo metodické schopnosti při práci a studiu a v profesním nebo osobním rozvoji.

Využití výsledků učení k popisu rámcových kvalifikačních úrovní je významným posunem v popisování a vymezování vzdělávání, odborné přípravy a učení, který umožní srovnávat kvalifikace podle jejich obsahu. Zároveň se tím usnadní validace vzdělávání probíhajícího mimo rámec oficiálních institucí zajišťujících vzdělávání a odbornou přípravu, což se obecně považuje za klíčový prvek celoživotního vzdělávání.

Evropský parlament a Rada Evropské unie ve výše zmíněném dokumentu dále mimo jiné doporučují členským státům, aby používaly EQF jako referenční nástroj pro srovnávání úrovní kvalifikací v různých systémech kvalifikací a pro podporu jak celoživotního vzdělávání, tak i rovných příležitostí ve znalostní společnosti a další integrace evropského trhu práce při respektování

rozdílů mezi vzdělávacími systémy jednotlivých států;

do roku 2010 uvedly své národní systémy kvalifikací do vztahu s EQF pomocí transparentních odkazů mezi vlastními úrovněmi kvalifikací a úrovněmi uvedenými v EQF;

do roku 2012 zajistily, že všechna nová kvalifikační osvědčení, diplomy a doklady Europassu vydávané příslušnými orgány obsahovaly jasný odkaz, učiněný prostřednictvím národních systémů kvalifikací, na příslušnou úroveň EQF;

při definování a popisu kvalifikací využívaly přístup založený na výsledcích vzdělávání a podporovaly validaci neformálního a informálního vzdělávání v souladu se společnými evropskými zásadami schválenými v závěrech Rady ze dne 28. května 2004 a věnovaly přitom zvláštní pozornost občanům, kterým nejvíce hrozí nezaměstnanost nebo nejistá forma zaměstnání, neboť tento přístup by mohl zlepšit jejich účast na celoživotním vzdělávání a jejich přístup na trh práce;

při vytváření vazby mezi kvalifikacemi v národních systémech kvalifikací na jedné straně a EQF na straně druhé podporovaly a uplatňovaly zásady pro zajišťování kvality ve vzdělávání a odborné přípravě;

určily národní koordinační střediska, která budou podporovat a ve spolupráci s dalšími příslušnými vnitrostátními orgány řídit vztah mezi národními systémy kvalifikací a EQF za účelem zvyšování jeho kvality a transparentnosti;

Koordinační střediska by měla plnit tyto úkoly:

opatřit úrovně kvalifikací v rámci národního systému kvalifikací odkazy na úrovně EQF;

zajistit, aby se při uvádění národních úrovní kvalifikací do vztahu s EQF použí-

vala transparentní metodika, která umožní zajistit, aby výsledná rozhodnutí byla publikována. jednotlivé úrovně snáze porovnávat, a dále

Tab. A: Deskriptory definující úrovně v evropském rámci kvalifikací
Každá z 8 úrovní je definována souborem deskriptorů označujících vzdělávací výsledky, které odpovídají kvalifikacím na dané úrovni v jakémkoli systému kvalifikací.

	Znalosti	Dovednosti	Kompetence
	<i>Znalosti jsou v EQF popisovány jako teoretické nebo faktické.</i>	<i>Dovednosti jsou v EQF popisovány jako kognitivní (používání logického, intuitivního a tvůrčího myšlení) a praktické (zahrnující manuální zručnost a používání metod, materiálů, nástrojů a přístrojů).</i>	<i>Kompetence jsou v EQF popisovány ve smyslu odpovědnosti a samostatnosti.</i>
Úroveň 1 Vzdělávací výsledky odpovídající úrovni 1	základní všeobecné znalosti	základní dovednosti požadované k provádění jednoduchých úkolů	pracovat nebo studovat pod přímým dohledem ve strukturovaném prostředí
Úroveň 2 Vzdělávací výsledky odpovídající úrovni 2	základní faktické znalosti v oboru práce nebo studia	základní kognitivní a praktické dovednosti požadované při používání relevantních informací za účelem plnění úkolů a řešení běžných problémů s použitím jednoduchých pravidel a nástrojů	pracovat nebo studovat pod dohledem s určitou mírou samostatnosti
Úroveň 3 Vzdělávací výsledky odpovídající úrovni 3	znalosti faktů, zásad, procesů a obecných pojmů v oboru práce nebo studia	řada kognitivních a praktických dovedností požadovaných při plnění úkolů a řešení problémů výběrem a použitím základních metod, nástrojů, materiálů a informací	nést odpovědnost za splnění úkolů v práci nebo ve studiu při řešení problémů přizpůsobovat své chování okolnostem
Úroveň 4 Vzdělávací výsledky odpovídající úrovni 4	faktické a teoretické znalosti v širokých souvislostech v oboru práce nebo studia	řada kognitivních a praktických dovedností požadovaných při řešení specifických problémů v oboru práce nebo studia	schopnost řídit sebe samého v rámci pokynů v oblastech práce nebo studia, které jsou obvykle předvídatelné, ale mohou se měnit dohlížet na běžnou práci jiných osob a nést určitou odpovědnost za hodnocení a zlepšování pracovních či vzdělávacích činností
Úroveň 5* Vzdělávací výsledky odpovídající úrovni 5	rozsáhlé a specializované faktické a teoretické znalosti v oboru práce nebo studia a uvědomování si hranic těchto znalostí	rozsáhlá škála kognitivních a praktických dovedností požadovaných při rozvíjení tvůrčích řešení abstraktních problémů	řídit a kontrolovat pracovní či vzdělávací činnosti, při nichž dochází k nepředvídatelným změnám posuzovat a rozvíjet své vlastní výkony a výkony ostatních
Úroveň 6** Vzdělávací výsledky odpovídající úrovni 6	pokročilé znalosti v oboru práce nebo studia zahrnující kritické chápání teorií a zásad	pokročilé dovednosti prokazující zvládnutí oboru a smysl pro inovace, jež jsou požadovány při řešení složitých a nepředvídatelných problémů ve specializované oblasti práce nebo studia	řídit složité technické nebo odborné činnosti či projekty a nést odpovědnost za rozhodování v kontextu nepředvídatelné pracovní nebo vzdělávací náplně nést odpovědnost za řízení odborného rozvoje jednotlivců a skupin
Úroveň 7*** Vzdělávací výsledky odpovídající úrovni 7	vysoce specializované znalosti, z nichž některé jsou v popředí znalostí v oboru práce nebo studia, sloužící jako základ originálního myšlení nebo výzkumu kritické uvědomování si znalostí v oboru a na rozhraní mezi různými oblastmi	speciální dovednosti požadované při řešení problémů ve výzkumu a/nebo při inovacích s cílem rozvíjet nové znalosti a postupy a integrovat poznatky z různých oblastí	řídit a transformovat pracovní nebo vzdělávací kontexty, které jsou složité, nelze je předvídat a vyžadují nové strategické přístupy nést odpovědnost za přispívání k profesním znalostem a postupům a/nebo za posuzování strategických výkonů týmů
Úroveň 8**** Vzdělávací výsledky odpovídající úrovni 8	znalosti na špičkové úrovni v oboru práce nebo studia a na rozhraní mezi obory	vysoce pokročilé a specializované dovednosti a techniky, včetně syntézy a hodnocení, požadované při řešení kritických problémů ve výzkumu a/nebo inovacích a při rozšiřování a novém definování stávajících znalostí nebo odborných postupů	vykazovat značnou autoritu, inovační potenciál, samostatnost a akademickou a odbornou integritu a trvale odhodlání přicházet s novými myšlenkami a vyvíjet nové postupy na špičkové úrovni v oboru práce nebo studia, včetně výzkumu

Situace v ČR

■ V ČR existuje fungující systém kvalifikací (rozumíme-li tímto pojmem všechny dosažitelné kvalifikace v zemi a všechny cesty a instituce umožňující a podporující jejich dosažení, ověření a uznání, to vše pod dohledem platné legislativy).

■ V posledních letech u nás také vzniká kvalifikační soustava. Tato soustava třídí a registruje kvalifikace podle souboru uznávaných norem a kritérií pro úrovně dosaženého vzdělání (učení), uvádí, jaké kvalifikace jsou k dispozici a jaký je mezi nimi vztah. Jmenuje se Národní soustava kvalifikací (NSK) a legislativně ji zakotvuje zákon o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání. Zákon je pojat tak, aby motivoval dospělou populaci v České republice k dalšímu vzdělávání, rozšířil možnosti jednotlivců získat novou kvalifikaci a zlepšit uplatnitelnost na trhu práce a zlepšil reakci kvalifikačních jednotek, potřebu trhu práce.

■ NSK je projektována a budována s cílem podporovat:
 ■ srovnatelnost výsledků učení dosažovaných různými formami učení a vzdělávání,
 ■ možnost skládat kvalifikace z uplatnitelných dílčích kvalifikačních jednotek,
 ■ přenos požadavků světa práce do oblasti vzdělávání,

■ veřejnou informovanost o všech celostátně uznávaných kvalifikacích,
 ■ srovnatelnost kvalifikačních úrovní v ČR a EU.

■ Základními prvky NSK jsou kvalifikace popsané pomocí přehledného souboru kritérií orientovaného na výsledky učení, at už jich bylo dosaženo jakkoli, tedy bez vztahu k místu a způsobu jejich nabytí. NSK rozlišuje dva typy kvalifikací: úplné a dílčí. Úplnou kvalifikací se rozumí způsobilost vykonávat určité povolání (jedno nebo více), naproti tomu dílčí kvalifikací je způsobilost vykonávat určitou pracovní činnost nebo ucelený soubor pracovních činností, která umožňuje profesní uplatnění. Poměrně často lze úplnou kvalifikaci složit z několika kvalifikačních dílčích.

* Deskriptor pro krátký cyklus vysokoškolského vzdělávání (v rámci prvního cyklu nebo ve spojitosti s ním), který byl vypracován v rámci společné iniciativy pro kvalitu při Boloňském procesu, odpovídá vzdělávacím výsledkům pro pátou úroveň ERK.

** Deskriptor pro první cyklus v rámci pro kvalifikace v Evropském prostoru vysokoškolského vzdělávání, na němž se dohodli ministři pro vysokoškolské vzdělávání na svém zasedání v Bergenu v květnu roku 2005 v rámci boloňského procesu, odpovídá vzdělávacím výsledkům pro šestou úroveň ERK.

*** Deskriptor pro druhý cyklus v rámci pro kvalifikace v Evropském prostoru vysokoškolského vzdělávání, na němž se dohodli ministři pro vysokoškolské vzdělávání na svém zasedání v Bergenu v květnu roku 2005 v rámci boloňského procesu, odpovídá vzdělávacím výsledkům pro sedmou úroveň ERK.

**** Deskriptor pro třetí cyklus v rámci pro kvalifikace v Evropském prostoru vysokoškolského vzdělávání, na němž se dohodli ministři pro vysokoškolské vzdělávání na svém zasedání v Bergenu v květnu roku 2005 v rámci boloňského procesu, odpovídá vzdělávacím výsledkům pro osmou úroveň ERK.

Strukturovaný popis požadavků na příslušnou kvalifikaci lze najít v jejím kvalifikačním standardu. V hodnoticím standardu je uveden soubor kritérií a postupů umožňujících ověřit, zda jsou požadavky na tu či onu kvalifikaci skutečně naplněny. Protože NSK koncepčně staví na výsledcích učení, oba typy standardů pracují se znalostmi, dovednostmi a kompetencemi.

Důležité je, že ve vertikálním směru, tj. od nejnižších kvalifikací k nejvyšším, člení NSK kvalifikace do úrovní korespondujících s českým vzdělávacím systémem. Tato okolnost umožňuje určit vztah mezi českými kvalifikacemi a úrovněmi EQF, nebo to alespoň navrhnout.

Po posouzení popisů a informací k jednotlivým úrovním, které EQF obsahuje, se jako nejvhodnější ukazuje varianta uvedená v tabulce B, která navíc obsahuje všechny vzájemné vztahy mezi jednotlivými „stupnicemi“.

Tento návrh bude předmětem kritického posouzení nejrůznějšími odbornými gremii a kompetentními orgány, porovná s případnými dalšími návrhy a vyhodnocen i z hlediska požadavků, které bude formulovat EU. V každém případě se Česká republika v tomto ohledu přiřadí k zemím, které se na přijetí EQF od počátku odpovědně připravují a přejí si ho.

Tab. B: Návrh řešitelského týmu projektu NSK na propojení kvalifikačních úrovní ČR a EQF

Úroveň NSK	Stupně vzdělání podle školského zákona	Kategorie vzdělání podle KKO V	Úroveň EQF
Z	Základní vzdělání	C	1
1	Střední vzdělání	D	2
2	Střední vzdělání s výučním listem	E	3
3		H	4
4	Střední vzdělání s maturitní zkouškou	K, L, M	5
5	Vyšší odborné vzdělání	N	6
6	Vysokoškolské bakalářské vzdělání	R	
7	Vysokoškolské magisterské vzdělání	T	7
8	Vysokoškolské doktorandské vzdělání	V	8

Příprava na zavádění EQF je jedním témat, jimiž se zabývá *Odborná skupina pro podporu rozvoje Národní soustavy kvalifikací* pracující v rámci projektu oborových skupin. V souvislosti s EQF bylo s přispěním členů skupiny postupně vytvořeno několik informačních materiálů. Poslední tištěnou verzí je text s názvem *Evropský rámec kvalifikací (EQF)*. Je možné si jej vyžádat u autorů tohoto článku.

Co bude dál?

Na evropské úrovni začala pracovat poradní skupina pro Evropský rámec kvalifikací – EQF Advisory Group (EQF AG) a její řídicí výbor (od června 2008 do prosince 2009 v něm bude mít zastoupení i ČR). Do konce letošního roku je třeba stanovit společná (uniijní) kritéria pro odkazování národních kvalifikačních úrovní k EQF. Kritéria by měla zajistit, že informace a dokumentace jsou relevantní, transparentní, srovnatelné a důvěryhodné.

Ve dnech 3. a 4. června 2008 se v Bruselu uskutečnil zahajovací konference EQF. Bude se zabývat mj. vývojem zásad a postupů pro dosažení adekvátní souvztažnosti mezi deskriptory úrovní EQF a národními kvalifikacemi, problematikou zajišťování kvality, problematikou souvztažnosti EQF a kvalifikací certifikovaných na základě uznávání výsledků neformálního vzdělávání a informálního učení a zejména též rozvojem struktur na národních úrovních, které jsou předpokladem zavedení EQF.

Na národní úrovni se bude dále rozvíjet Národní soustava kvalifikací posunem od úrovně vzdělání ukončeného výučním listem k úrovni ukončené maturitní zkouškou. Nepochybně se budou dolaďovat vazby mezi naší kvalifikační soustavou a EQF a v rozumném čase bude vytvořeno národní koordináční středisko.

V. Voznička, M. Kadlec

Projekt, který přispěje ke kvalitě školních vzdělávacích programů

V lednu 2008 byl ukončen dvouletý systémový projekt ministerstva školství „**Další vzdělávání pedagogických pracovníků odborných škol na podporu přípravy a realizace školních vzdělávacích programů**“.

Projekt byl financován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem ČR. Jeho řešitelem byl Národní ústav odborného vzdělávání s výrazným přispěním vysokoškolských pedagogů, SŠ a Centra odborné přípravy Sezimovo Ústí a SŠ energetické a stavební Chomutov. Partnerem projektu byla také Asociace energetického a elektrotechnického vzdělávání Praha. Zaměření projektu i prosazované metody práce jsou v souladu s probíhající reformou vzdělávání v ČR.

Výstupem projektu jsou studijní texty, metodické materiály pro výuku programu a zformovaný lektorský sbor. Řešitelé projektu vytvořili v celkem devíti modulech vzdělávací program, studijní texty pro budoucí frekventanty vzdělávacího programu

a metodické materiály pro budoucí lektory. Součástí projektu bylo i vzdělávání budoucích lektorů.

Jednotlivé moduly se věnovaly např. vzdělávání dospělých nebo změnám postavení a úkolům pedagogického sboru v důsledku kurikulární reformy. Další moduly se mj. týkaly samotných dovedností potřebných k tvorbě ŠVP.

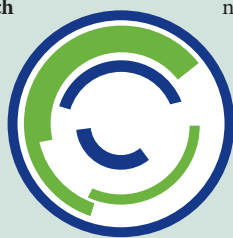
Absolvent vzdělávacího programu rozumí dokumentům vzdělávací politiky a legislativy a umí je interpretovat, dokáže popsat aktuální problémy odborného vzdělávání a jejich příčiny v domácím i evropském kontextu. Umí vysvětlit podstatu kurikulární reformy a prosazovat její principy v praxi, charakterizovat evropský rámec kvalifikací a národní soustavu kvalifikací (NSK) a zdůvodnit její předpokládaný přínos i možná rizika. Umí popsat cesty vedoucí k získání úplné kvalifikace (stupně vzdělání).

Absolvent také umí vysvětlit vztah mezi kvalifikačními a hodnoticími standardy,

rámčovými vzdělávacími programy a programy dalšího vzdělávání. Umí pojmenovat základní trendy ovlivňující vývoj učitelské profese v odborném vzdělávání, dokáže v rámci sebereflexe najít cesty k prohloubení své profesionality. Různými technikami dokáže identifikovat vzdělávací potřeby jednotlivých učitelů v týmu a navrhnout jejich rozvojové vzdělávací plány.

K významným kompetencím absolventa programu patří schopnost koordinovat práci týmu při tvorbě ŠVP a znalost prostředků pro vytvoření pozitivního sociálního klimatu ve sboru. Absolvent také mj. ovládá formy komunikace a spolupráce vně školy (tedy s rodiči a sociálními partnery). Dokáže nejen analyzovat základní faktory ovlivňující vzdělávání dospělých, ale také ovládá postupy, jak se s nimi ve vzdělávacím procesu vyrovnat. Zná sociální dopady růstu vzdělanosti. Disponuje teoretickými znalostmi potřebnými pro vytváření ŠVP a metodicky se podílí na procesu jejich zavádění do výuky.

Účastníci projektu se na přelomu listopadu a prosince 2007 zúčastnili závěrečného lektorského kurzu, v němž poznatky ze svého

Kdo je kdo v NÚOV

Ing. Jitka Pohanková

21. 10. 1955 v Chlumci nad Cidlinou

Je absolventkou Fakulty strojního inženýrství ČVUT (1974–1979). V diplomové práci se věnovala komparativní analýze složení a vlastností nových řezných materiálů užívaných ve strojírenství. Po ukončení studia krátce pracovala ve Výzkumném ústavu obráběcích strojů a obrábění v Praze jako výzkumná pracovnice. V roce 1984 nastoupila jako učitelka odborných předmětů na Střední odbornou školu v Praze 3, kde posléze působila jako zástupkyně ředitele.

V letech 2004 a 2005 se v Ústavu pro informace ve vzdělávání jako ředitelka divize CERMAT podílela na přípravě nové maturitní zkoušky.

V říjnu 2005 nastoupila do NÚOV na místo vedoucí sekce pro kurikulum odborného vzdělávání a od počátku zastává i funkci náměstkyně ředitele. V té době už byla kurikulární reforma českého odborného vzdělávání koncepčně propracována a měla za sebou i první dílčí kroky. Avšak rámcové vzdělávací programy jako základ dvoustupňové tvorby kurikula se teprve začínaly rodit. Proto bylo hlavním úkolem nové manažerky organizační a koncepční řízení tvorby RVP pro obory vzdělání odborné-

ho vzdělávání, která vyvrcholila vydáním první skupiny RVP v červnu 2007.

J. Pohanková se začala podílet také na řešení velkých systémových projektů MŠMT: Národní soustavy kvalifikací a Kvality I – Nové závěrečné zkoušky. Významný byl též její podíl na srovnávací zprávě za ČR, která byla zaměřena na uznávání výsledků neformálního vzdělávání a informálního učení (v roce 2007 v rámci projektu OECD).

Za svůj aktuální prvořadý cíl považuje dokončení tvorby RVP pro obory odborného vzdělávání a jejich předání MŠMT ke schválení a přípravu učitelů na tvorbu školních vzdělávacích programů. Jako bývalá kantorka velmi dobře ví, že právě ve školách se nakonec rozhodne, zda a nakolik bude reforma odborného vzdělávání úspěšná.

Z citátů se jí v posledních dnech zalíbil výrok Warrena Beattyho: *Úspěchu ve svém oboru dosáhnete, pokud nevíte, jestli to, co děláte, je práce nebo zábava.*

ho vzdělávání, která vyvrcholila vydáním první skupiny RVP v červnu 2007.

J. Pohanková se začala podílet také na řešení velkých systémových projektů MŠMT: Národní sou-

stavy kvalifikací a Kvality I – Nové závěrečné zkoušky. Významný byl též její podíl na srovnávací zprávě za ČR, která byla zaměřena na uznávání výsledků neformálního vzdělávání a informálního učení (v roce 2007 v rámci projektu OECD).

Za svůj aktuální prvořadý cíl považuje dokončení tvorby RVP pro obory odborného vzdělávání a jejich předání MŠMT ke schválení a přípravu učitelů na tvorbu školních vzdělávacích programů. Jako bývalá kantorka velmi dobře ví, že právě ve školách se nakonec rozhodne, zda a nakolik bude reforma odborného vzdělávání úspěšná.

Z citátů se jí v posledních dnech zalíbil výrok Warrena Beattyho: *Úspěchu ve svém oboru dosáhnete, pokud nevíte, jestli to, co děláte, je práce nebo zábava.*

specializovaného modulu předali svým projektovým kolegům. Triatřicet účastníků se tak stalo prvními lektory, kteří mohou lektorovat celý program.

● K nutným aktivitám projektu patřila i závěrečná konference. Její obsah korespondoval s atmosférou probíhající kurikulární reformy, která mj. klade důraz na používání nových forem výuky a na odklon od stereotypu frontální výuky často izolované pojímavých předmětů.

● Po ukončení projektu 31. 1. 2008 budou muset zapojené školy své programy k výuce lektorů ještě akreditovat na ministerstvu školství. Podle odborného experta projektu Mgr. Richarda Velety je reálné, že školy od začátku příštího školního roku zařadí přípravu koordinátorů tvorby školních vzdělávacích programů do své nabídky.

● Pokud jde o rozvoj a budoucnost programu, je k akreditaci DV PP připraven. Modulová struktura umožňuje jeho modifikace a rozšíření. Program je připraven jako funkční celek (kurikulum, původní texty pro distanční studium, metodické materiály pro lektory). Je připraven kvalitní tým lektorů, je zde možnost využít know-how projektu v přípravném studiu učitelů.

● Jelikož se do projektu zapojily především vysoké školy, lze podle Velety očekávat kvalitní zázemí budoucí výuky lektorů i dobrou propagaci projektu mezi odbornými školami v daných regionech. Vyškolení lektori velmi přispějí ke kvalitě vytvořených školních vzdělávacích programů na školách.

Petra Hnilíčková

RNDr. Miroslav Procházka, CSc.

9. 6. 1955 v Českých Budějovicích

Absolvoval Matematicko-fyzikální fakultu UK, obor matematika se specializací na teorii pravděpodobnosti a matematickou statistiku (1974–1979). V roce 1986 se zúčastnil mezinárodního postgraduálního kurzu pořádaného UNESCO „Hydrological Data for Water Resources Planning“. Disertační práci „Matematické modelování hydrologických řad“ obhájil v roce 1991. Je autorem cca 30 článků, studií a referátů z oblasti aplikace matematické statistiky v hydrologii a vodním hospodářství.

Po ukončení vysokoškolského studia působil jako vědecký pracovník Výzkumného ústavu vodohospodářského v Praze. V letech 1995–2001 byl ředitelem divize analýz a informací Ústavu pro informace ve vzdělávání. V tomto období byl národním koordinátorem projektu INES OECD v České republice a hlavním koordinátorem projektu Uplatnění absolventů škol: analýza a výhled. Jeho profesní záběr tak zahrnoval jak adepty středoškolského vzdělávání, tak jeho absolventy. Podílel se jako autor, spoluautor či editor na řadě studií, zvl. v programu SET a v projektu Uplatnění absolventů škol: analýza a výhled.

Ředitelem NÚOV je od roku 2001. Projektovou analyticko-informační činnost nahradila činnost manažerská. Za jeden

témové projekty Národní soustava kvalifikací, UNIV a další a těší ho, že jsou tyto aktivity propojeny s počátečním vzděláváním.

Na otázku, co považuje za svůj nejvýznamnější úspěch v pozici ředitele, odpovídá: „To, že se ústav rozvíjí. Lze to doložit mnoha fakty, výsledky činnosti počínaje a ohlasy u partnerů konče.“ A rozkvět NÚOV, zlepšování podmínek pro jeho činnost je i jeho nejvyšší profesní cíl. „Což vždycky nemusí znamenat pouze vyšší rozpočet, ale také lidsky příjemné a hezké pracovní prostředí nebo ještě pozitivnější vnímání ústavu doma i v zahraničí.“

Oblíbeným příslovím je irácké: *V Bagdadu mají hodně datlí, ale co je nám do toho? A životní postoj? „Myslím si, že to, co člověk dělá, má dělat pořádně, ale nemusí se přitom brát vážně.“*

z jejich dosa-
vadních vr-
cholů považuje
skutečnost,
že mohl být
„u toho“, když
vznikal zákon
o ověřování
a uznávání vý-
sledků vzdělá-
vání a když se
spolu s ním ro-
dily i velké sys-
temy

temové projekty Národní soustava kvalifikací, UNIV a další a těší ho, že jsou tyto aktivity propojeny s počátečním vzděláváním.

Oblíbeným příslovím je irácké: *V Bagdadu mají hodně datlí, ale co je nám do toho? A životní postoj? „Myslím si, že to, co člověk dělá, má dělat pořádně, ale nemusí se přitom brát vážně.“*

**Odborné vzdělávání
informační bulletin
Národního ústavu odborného vzdělávání**

Vychází pětkrát za rok

číslo 1/2008 vyšlo 28. března 2008
bezplatně

Adresa redakce a vydavatele:
NÚOV, Weilova 1271/6, 102 00 Praha 10
ředitel: RNDr. Miroslav Procházka, CSc.
tel.: 274 022 111, fax: 274 863 380
e-mail: nuov@nuov.cz, http://www.nuov.cz

Odpovědný redaktor: Vladimír Voznička

Redakční rada:
RNDr. P. Petrovič, CSc., Ing. L. Burešová,
Ing. J. Janeček, RNDr. M. Kadlec,
A. Konopásková, PhDr. Z. Franklová,
V. Voznička

Grafická úprava: Mgr. Ondřej Suchý

Tisk: Tiskárna ZIKMUND
Pražská 18, Praha 10 – Hostivař

Vedeno pod č. registrace MK ČR 6275
ISSN 1210-7387